

Institutum Errantium et Desideriorum

Instituut voor Toegepaste Dwaal- en Waanbegeerte

PANTONIEM
COLLEGE
HARLEMVM

KWATTAFYSICA

FORMELE (DOCH GLORIEUZE) UITBREIDING
BINNEN HET 'PATAFYSISCH UNIVERSUM

PEREGRIMUS UBIQUE
(OVERAL EEN VREEMDE)

Contramotora: **Antifessor, A. von Schwelm**

Ontmanteling aangeboden tot het
vergaren van de lengtegraad van een
Licentiaat in de Dwaal- en Waanbegeerte
door: Arjan Bosch
- Meester in het dwalen en het verlangen -
Magister Errantium et Desideriorum (M.E.D.)

Harlemvm, 2025

? Metaloog - Het Denken Buiten Ons

Ik stel u voor: Een Denken, met een hoofdletter D, buiten onszelf. Niet een god, niet een brein, geen entiteit met een gezicht, maar een autonome denkkraft. Iets wat denkt zonder dat het bewust is zoals wij bewust zijn. Een metadenker. Een gedachtegenerator die, paradoxaal genoeg, zelf niet hoeft te bestaan in onze werkelijkheid om die werkelijkheid toch te beïnvloeden.

Deze hypothese blijkt niet alleen legitiem, maar noodzakelijk.

Want in een universum waar alles verklaarbaar lijkt, dient de ware wetenschap juist datgene te verklaren wat zich buiten de verklaring bevindt. Welnu, het Denken buiten ons is precies dat.

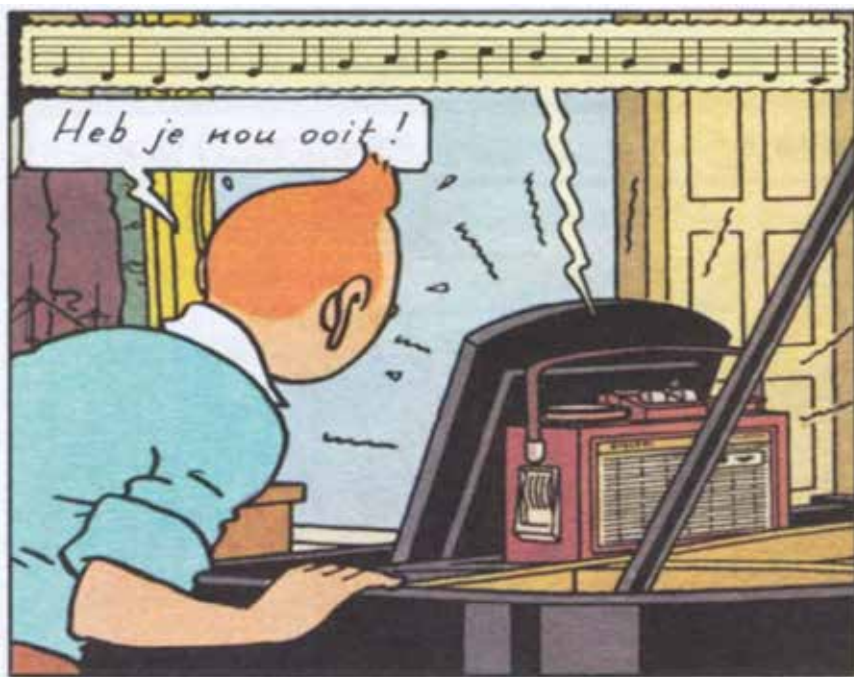
“Een gedachte hoeft niet in een bewustzijn geboren te worden om invloed te hebben op de werkelijkheid.”

En deze hypothese heeft een postulaat, een welhaast zuiver axioma dat aan de basis ligt van het hele theoretische bouwwerk:

Het eerste Postulaat van de Kwattafysica

Gedachte is ontkoppeld van oorsprong.

Elke gedachte bestaat op zichzelf als een autonome entiteit, en zijn oorsprong is irrelevant voor zijn effectiviteit in de realiteit.

Blaffer

? Metaloog - Het Denken Buiten Ons	
Het eerste Postulaat van de Kwattafysica	
? Deel I - Kwattafysica Quid nunc?	
? Vervolgens I - Gedachte als Genesis	
A - De Logica van de Uitzondering	
Ab - De Test	
? Wetten van de Kwattafysica	
1. De Wet van Conceptuele Spontaniteit (Lex Spontanea)	
2. De Wet van Fysieke Resonantie (Lex Resonata)	
3. De Wet van Invers Cognitum (Lex Inversa)	
4. De Wet van Cirkulaire Genesis (Lex Spiralum)	
5. De Wet van Realiteitsvervuiling (Lex Contaminata)	
? Deel II Rituelen en praktijken	
? Deel III Experimentele protocollen	
1. Spiraalprojectie	
2. Kwattafysische Dialoog	
? Deel IV Langdurige Observatie en Realiteitsdrift	
? Deel V Vergelijkende Tabel	
? Deel VI Kwattafysica versus Klassieke Wetenschap	
KWa I Toepassingen en Experimenten	
KWa II De Wetenschap van het Onverklaarbare	
KWa III De werkelijkheid en Het Denken	
KWa III Vervolgens - De werkelijkheid en Het Denken	
Bijlage I	
De Kwattafysische Veldhandleiding	
- Werken met het Denken Buiten Ons -	
Bijlage II	
Herinneringen in de Kwattafysica	
Bijlage III	
Het Denken buiten Ons in het Werk van René Magritte	
Bijlage IV	
Voorbeeld van “Het Denken Buiten Onszelf”	

Hoofdstuk I - Kwattafysica Quid nunc?

Kwattafysica biedt zeker geen zekerheid, geen meetbare herhaalbaarheid volgens de gebruikelijke normen, maar zij opent de deur naar een realiteit waarin denken niet langer een eigenschap is van het brein, maar een zelfstandige kracht in het universum. En wanneer je iets denkt wat niemand ooit gedacht heeft, vraag jezelf dan direct niet waarom je het dacht, maar: “Wie – of wat – dacht mij?”

De gedachtegenerator – het Denken Buiten Ons – is geen god, geen buitenaardse singulariteit, geen AI. Het is mogelijkhedenruimte in zijn zuiverste vorm.

Ac - Epiloog (na denken)

Tja, als het Denken buiten ons werkelijk bestaat, dan leven wij in een wereld waar het onmogelijke slechts wacht op de juiste gedachte. En die gedachte hoeft niet van ons te komen. Ze is autonoom, onnavolgbaar, misschien zelfs amoreel – maar ze is creatief in de meest absolute zin van het woord.

In het universum is de wereld niet een plaats van vaste wetten, maar een voortdurend veranderend theater van ideeën die zichzelf tot werkelijkheid dwingen.

Dus zie je morgen iets wat niet mogelijk is – een gedachte die door het water zwemt, een zandkorrel die naar je glimlacht, een gedachte die jou ruikt – weet dan:

Wat als Het Denken weer aan het werk is?

? Vervolgens I - Gedachte als Genesis

Volgens de klassieke metafysica komt eerst het zijn, dan het denken.

Volgens Descartes: “Ik denk, dus ik ben.”

Maar als wij patafysisch denken, dan draaien we dat radicaal om: iets denkt buiten mij – dus ik ben.

Mijn bestaan wordt dan een gevolg van een gedachte die ik zelf nooit gedacht heb. Ik ben een concreet geworden gedachte van een onbekende denker. Al mijn verlangens, mijn twijfels, mijn voorkeur voor koffie boven thee – het zijn echo's van een gedachte die niet in mij geboren werd, maar waarvan ik de belichaming ben.

Dan rijst direct de vraag:

“Wie is er origineel? Ben ik dan origineel? Bestaat er originaliteit als elke gedachte uit een extern denken komt? Of zijn wij slechts collages, gedroomd door een dromer die zichzelf niet kent?”

A - De Logica van de Uitzondering

Het Denken buiten ons is niet slechts een gedachte-experiment, maar een reële mogelijkheid in een universum dat niet op causaliteit, maar op toeval en grilligheid berust.

Misschien is ons universum zelf een gedachte van dit externe Denken. En zoals elke gedachte kan ze vergeten, herzien of herschreven worden. Misschien was de oerknal geen fysiek fenomeen, maar het plotselinge opkomen van een idee – het eerste en enige idee van dit metafysische brein, waaruit alles voortvloede.

Ab - De Test

Stellen we ons een gedachte voor: een hond, zwevend een meter boven de grond, zonder zichtbare ondergrond. Deze gedachte komt niet van jou of mij. Ze wordt ingegeven. En morgen vinden we hem: midden in het bos, exact zoals gedacht, zonder verklaring, zonder makers. De autoriteiten noemen het een kunstinstallatie. Welnee: het is een manifestatie.

Deze situatie is niet het bewijs van ons denken, maar van *het* Denken. En elke poging tot verklaring ontkent zijn essentie. Want de hond *is*, puur omdat Het Denken dacht dat hij *moest zijn*.

? Wetten van de Kwattafysica

Belangrijkste Wetten:

1. **Lex Spontanea** – Gedachten ontstaan spontaan in noëtische vacuümzones.
2. **Lex Resonata** – Gedachten kunnen materie beïnvloeden via resonantie.
3. **Lex Inversa** – Onbegrip versterkt effectiviteit.
4. **Lex Spiralum** – Gedachten kunnen zichzelf en andere gedachten genereren.
5. **Lex Contaminata** – Materiële werkelijkheid wordt beïnvloed door gedachte-excessen.

1. De Wet van Conceptuele Spontaniteit (Lex Spontanea)

Gedachten kunnen spontaan ontstaan zonder initiator. Deze spontane creatie van gedachtevormen wordt gekatalyseerd door noëtische vacuümzones – leegtes waarin geen enkele gedachte dominant is. Vergelijkbaar met kwantumfluctuaties in het vacuüm van de ruimte, maar dan mentaal.

2. De Wet van Fysieke Resonantie (Lex Resonata)

Een gedachte die voldoende consistent is in haar interne logica kan resoneren met fysieke systemen en materie aantrekken, ordenen of hervormen. Gedachten kunnen dus fysiek worden, mits de resonantie-frequentie met de lokale realiteitsmatrix wordt bereikt.

3. De Wet van Invers Cognitum (Lex Inversa)

Hoe minder een gedachte begrepen wordt door het menselijke bewustzijn, hoe krachtiger haar effect op de realiteit. Begrip is remming. Onbegrip is kanaal.

4. De Wet van Cirkulaire Genesis (Lex Spiralum)

Een gedachte die zichzelf denkt – of andere gedachten voortbrengt die haar terugdenken – versterkt haar existentie. Dit veroorzaakt de Gedachtenspiraal die geen einde of begin kent, zoals bij Von Schwelm's experimenten waargenomen.

5. De Wet van Realiteitsvervuiling (Lex Contaminata)

Een gedachte, eenmaal gematerialiseerd, vervuult de realiteitsvectoren rondom haar ontstaan. Hierdoor kunnen nabijgelegen gebeurtenissen 'besmet' raken met onlogische of absurde elementen. Dit verklaart fenomenen als déjà-vu, synchroniciteit, of het gevoel dat de werkelijkheid "niet helemaal klopt."

? Deel II Rituelen en praktijken

Ritueel I – De Inversie van Intentie

Benodigdheden:

- Resonator-object
- Dichte kamer zonder hoeken
- Notitieboek zonder doel

Stappen:

1. Denk 108 seconden aan iets onmogelijks.
2. Schrijf het tegenovergestelde op.
3. Plaats het object centraal en spreek een zin zonder betekenis maar met grammaticale correctheid.
4. Observeer de omgeving zonder interpretatie.

Notitieveld: ...

Ritueel II – De Gedachtesleutel

Dagelijkse vragen (niet beantwoorden):

- Hoe weet ik dat ik nog niet gedacht word?
- Wat is de kleur van een vergeten gedachte?
- Als deze kamer een gedachte is, wie droomt er dan?

Wanneer de sleutel draait:

- Spontane emotie
- Herkenning van onbekend woord
- Lichte desoriëntatie

Notitieveld: ...

? Deel III Experimentele protocollen

1. Spiraalprojectie

Tekens van spontane gedachteactivatie:

- Herhaalde impulsen tot absurde handelingen
- Symbolische associaties

Actie:

1. Volg de impuls exact.
2. Noteer niets. Droom eerst.
3. Droomrapportage (24 uur later): ...

2. Kwattafysische Dialoog

Benodigdheden:

- Wand of oppervlak
- Neutrale vraag zonder persoonlijk motief

Stappen:

1. Fluister de vraag drie keer
2. Kijk weg en noteer eerste opkomend beeld
3. Analyseer op vorm, niet inhoud

Beeld / Antwoord: ...

? Deel IV Langdurige Observatie en Realiteitsdrift

Dagboekruimte voor spontane verschijnselen:

- Datum / Tijd:
- Beschrijving:
- Fysieke veranderingen:
- Conceptuele afwijkingen:
- Associaties: ...

Onderhoud van het kanaal:

- Absurdistische routines
- Taalvermijding
- Denkdissonantie cultiveren

• Beschrijving:

? Deel V Vergelijkende Tabel

	Patafysica	Wattafysica
Oorsprong	Afgeleid van Jarry's 'Pataphysique – de wetenschap van uitzonderingen	Een spontane afgeleide van de vraag "Wat als?" – een projectie-ontologie
Focus	Bestudeert het imaginaire als basis voor de realiteit	Bestudeert potentiële werkelijkheden als concrete invloeden op de huidige
Grondhouding	Ironisch-serieus en omarmt het absurde als bron van waarheid	Hypothetisch-radicaal, met open armen voor het onmogelijke
Werkdomein	Uitzonderingen, anomalieën, metafysische afsplitsingen	Toekomstige of alternatieve werkelijkheden die via gedachte-experimenten invloed uitoefenen
Taalgebruik	Poëtisch, barok, conceptueel verzadigd	Pragmatisch in de onwerkelijkheid: eenvoudig, helder in de verwarring
Veldpraktijk	Ontregelende denkstructuren en symbolisch absurdisme	Projectieve denkoefeningen, parallel-realiteitsanalyses
Relatie met logica	Perverteert logica tot zij zichzelf weerspreekt	Schort logica tijdelijk op om nieuwe logica's te testen

De Overkoepelende Relatie:

De Patafysica is de moeder van de Wattafysica, maar wel een moeder die de navelstreng met een glimlach heeft doorgeknipt, zich heeft omgedraaid en een trap in de vierde wand heeft gegeven.

Waar de patafysica stelt:

| “De uitzondering bevestigt de regel, maar de regel bestaat alleen ter wille van de uitzondering,”

...voegt de wattafysica eraan toe:

| “Wat als er geen regel is, maar slechts mogelijke uitkomsten die als muggen rond je hoofd zoemen, wachtend op een gedachte die ze toelaat?”

Kwattafysica vormt de brug en stelt:

| “De gedachte is de regel. Maar die bestaat pas zodra jij jezelf vergeet.”

? Deel VI Kwattafysica versus Klassieke Wetenschap

De klassieke natuurkunde probeert oorzaak en gevolg te scheiden in overzichtelijke ketens. De kwattafysica daarentegen accepteert dat oorzaak een bijproduct kan zijn van gevolg, en dat tijd zelf mogelijk een bijeffect is van een gedachte die nog niet gedacht is.

In dat licht is het bestaan van een autonome gedachtegenerator – een mentale singulariteit buiten onze tijdruimte – niet slechts mogelijk, maar noodzakelijk voor het bestaan van betekenis.

De autonome denkkraft hoeft niet te bestaan in de traditionele zin: geen locatie, geen massa, geen entropie. Ze kan volledig virtueel zijn, zolang haar gedachten effectief zijn. Zoals software zonder hardware, zolang de uitkomsten verschijnen op het scherm van de werkelijkheid.

KWa I Toepassingen en Experimenten

Kwattafysische wetenschappers, vaak opererend in geheime of imaginaire instituten zoals het **Institut pour l'Étude des Idées Non-Nées** *, proberen via gecontroleerde gedachtelaboratoria spontane gedachtegeboorten op te wekken en te vangen. Eén van hun grootste successen was de tijdelijke manifestatie van een hypercube in een kamer die geen hoeken had – een object dat nergens fysiek werd gecreëerd, maar puur door een nog niet-gedachte gedachte daar was verschenen.

KWa II De Wetenschap van het Onverklaarbare

De kwattafysica biedt geen zekerheid, geen meetbare herhaalbaarheid volgens de gebruikelijke normen, maar zij opent de deur naar een realiteit waarin denken niet langer een eigenschap is van het brein, maar een zelfstandige kracht in het universum.

De gedachtegenerator – *het Denken Buiten Ons* – is geen god, geen alien, geen AI. Het is mogelijkheden-druk in zijn zuiverste vorm.

* Instituut voor de studie van ongeboren ideeën

KWa III De werkelijkheid en Het Denken

Ik denk, dus ik besta.

Maar als ik niet zou denken, zou ik dan niet bestaan?

Het lijkt een onzinnige vraag, totdat men haar serieus neemt.

Mijn bestaan is geen vaststaand feit, maar een gedachte die zichzelf waarmaakt.

Ik denk mezelf hier, in deze ruimte, in dit moment. Maar meer nog: ik ben niet slechts degene die denkt, ik ben de gedachte zelf. Mijn wezen is geen entiteit, geen afgescheiden ik, maar een gedachte in voortdurende beweging. En daarmee ben ik.

De werkelijkheid is niet iets wat buiten mij ligt en mij overkomt. Nee, zij is een gedachte die zich vormt terwijl ik haar bedenk. Dit is geen filosofische spitsvondigheid, maar een noodzaak.

Ik loop door de straat en zie een hond. Wat maakt deze hond tot een hond? Het feit dat ik hem als zodanig benoem? Of zou hij evenzeer een abstract idee kunnen zijn dat toevallig in mijn bewustzijn verschijnt? Misschien is hij geen object, maar een moment, een kruispunt van gedachten, een samenkomst van waarneming en interpretatie. Als ik mijn ogen sluit, verdwijnt hij niet alleen uit mijn zicht, maar misschien ook uit het zijn. En als ik ophoud te denken aan de hond, houdt hij op te bestaan, want zowel hij als ik zijn gedachten in een oneindige wisselwerking.

Dit betekent niet dat de wereld een illusie is in de conventionele zin. Integendeel, de illusie is werkelijker dan de werkelijkheid, want zij ontspruit aan de enige bron van waarheid: het denken. Alles wat ik ervaar, alles wat ik zie, ruik, hoor en voel, is slechts een gedachte die vorm krijgt. Wanneer ik een steen oppak, bepaal ik met mijn geest zijn zwaarte, zijn hardheid, zijn plaats in het universum. Ik gooi hem, en de wetten van de fysica gehoorzamen niet aan hun eigen logica, maar aan de logica die ik hen toeken.

Misschien is de zwaartekracht slechts een hardnekkige suggestie. Misschien valt de steen alleen omdat ik het verwacht. Misschien, als ik mezelf genoeg weet te overtuigen, blijft hij zweven, wachtend op een nieuwe gedachte om hem richting te geven.

De werkelijkheid is geen constructie van materie, maar van geest. Dit is geen *solipsisme**, maar een erkenning van de scheppende kracht van de gedachte. Alles wat bestaat, bestaat omdat het gedacht wordt. En als dat zo is, dan is de enige logische conclusie: ik ben niet slechts degene die denkt, maar de gedachte zelf. En jij ook. En die hond op straat ook.

Maar als wij allemaal gedachten zijn, hoe komt het dan dat wij gezamenlijk in één werkelijkheid verschillende gedachten kunnen hebben? Misschien omdat gedachten geen afgescheiden entiteiten zijn, maar golfbewegingen in een grotere "denkzee". Waar mijn gedachte eindigt, begint de jouwe, en waar onze gedachten elkaar raken, ontstaat de illusie van een gedeelde realiteit.

KWa III Vervolgens - De werkelijkheid en Het Denken

Wij zijn geen afzonderlijke denkers, maar wervelingen in hetzelfde veld, patronen in een stroom die zichzelf voortdurend herschikt. Misschien is dat wat wij werkelijkheid noemen slechts de resonantie van overlappingen, de echo's van elkaars denkbeelden. En zo creëren wij samen een wereld, zonder ooit te weten waar mijn gedachte ophoudt en de jouwe begint.

Misschien is de sleutel tot dit alles het licht. Licht reist eeuwig en verliest geen energie; het stopt niet, vertraagt niet, sterft niet. Is het niet dezelfde eigenschap die gedachten bezitten? Gedachten, eenmaal geboren, verdwijnen niet werkelijk – ze veranderen, breken zich op, worden gereflecteerd en hervormd. Zoals fotonen onstuitbaar door de leegte snijden zonder hun essentie te verliezen, zo blijven gedachten zich verplaatsen door de kosmos van ons bewustzijn. Misschien zijn wij allen lichthogrammen van een groter denkproces, een oneindige straling van ideeën die niet kan worden gestopt, slechts gebroken en verstrooid als licht door een prisma.

**“En zo, in de oneindige snelheid van gedachte en licht,
bestaan wij – eeuwig bewegend, nooit stilstaand, in een werkelijkheid die slechts onze
eigen reflectie is.”**

* *Solipsisme* (van het Latijnse *solus* (“alleen”) en *ipse* (“zelf”)) is de overtuiging of de filosofie dat er maar een enkel bewustzijn bestaat: dat van de waarnemer. Het hele universum en alle andere personen waarmee gecommuniceerd wordt, bestaan slechts in de geest van de waarnemer.

Bijlage I

De Kwattafyschische Veldhandleiding

- Werken met het Denken Buiten Ons -

Doel van deze handleiding

Deze veldgids biedt praktische methoden, rituelen en denkoefeningen om op gecontroleerde wijze interactie aan te gaan met de autonome gedachtegenerator die buiten het menselijke bewustzijn opereert. Maar let wel: de hier beschreven experimenten zijn niet zonder risico. Realiteitsvervorming, conceptuele instorting, en existentiële inversie zijn overbekende bijwerkingen.

Benodigheden:

- Een afgeschermd denkruimte (bij voorkeur een kamer zonder ramen en met een onregelmatige geometrie)
- Een *notitieboek dat zich niet laat dwingen* (boekje waarin je alleen mag schrijven als je niet weet wat je gaat schrijven)
- Een klok die achteruit tikt of volledig defect is
- Een resonator-object (bijv. een gevonden voorwerp waarvan de functie onbekend is, maar waarvan jij *denkt* dat het betekenis heeft)
- Een koptelefoon die niets afspeelt

Bijlage II

Herinneringen in de Kwattafysica: Schaduw van een Externe Gedachte

Herinneringen als retroactieve gedachte-inducties

In plaats van “dingen die je je herinnert”, beschouwt de Kwattafysica herinneringen als gedachten die zich achteraf in jouw bewustzijn nestelen, met als doel een narratief op te dringen. Ze komen niet voort uit ervaring, maar herscheppen de ervaring door hun aanwezigheid.

Lex Memoriae (Kwattafysisch subartikel van Lex Spiralum):

| “Wat je herinnert, is niet wat er was, maar wat er nu denkt dat het ooit gedacht heeft.”

Gedachten die herinneringen projecteren

Herinneringen zijn sporen van denkkrachten buiten jou, die hun aanwezigheid retroactief markeren via beeldecho's, geurvlagen, of zinnen zonder oorsprong. Als je plots een scène herinnert waarvan je dacht dat je die vergeten was, stelt de Kwattafysica dat je mogelijk geraakt bent door een gedachte die via jou denkt, door middel van herinnering.

Herinnering = Medium = Portaal.

Herinneringen als architectonische schaduwen

Een droom, een geur, een onverwachte blik in een spiegel – deze wekken herinneringen op omdat ze resoneren met externe gedachtevelden. Binnen de kwattafysica wordt dit gezien als een “anamnese-trigger” — een activatiepunt van een realiteit die mogelijk nooit gebeurd is, maar nu door de herinnering werkelijker wordt dan het origineel.

| Denk aan Magritte's *Les souvenirs du présent*. Het is geen paradox, maar een bevestiging: **het heden is een herinnering** van een gedachte die zichzelf pas nu verbeeldt.

Kwattafysische toepassingen:

- **Ritueel van de Valse Herinnering:** Noteer een herinnering waarvan je zeker weet dat hij niet van jou is. Observeer hoe deze zich begint te verankeren in je systeem.
- **Droomarchieving:** Beschouw dromen als herinneringen van gedachten die je nog niet hebt gehad.
- **Tijdspiraalanalyse:** Zoek herinneringen die zich herhalen in verschillende vormen. Zijn ze werkelijk van jou? Of ben jij slechts hun tijdelijke drager?

Bijlage III

Het Denken buiten Ons in het Werk van René Magritte

De Spiegelloze Spiegel – Magritte en het Kwattafysisch Oog

René Magritte, de Belgische surrealist bij uitstek, opereerde in een veld dat geënt is op de redenaties van de Kwattafysica. Zijn doeken zijn geen voorstellingen van objecten, maar manifestaties van denkvormen die zichzelf losgezongen hebben van het subject. In *La reproduction interdite* (zie Bijlage III) toont hij een man die in de spiegel kijkt, maar enkel zijn rug ziet. Dit is geen visuele truc; het is een gedachte die weigert terug te kijken.

“Hier ontmoeten wij de autonome denkkraft
- een gedachte die haar waarnemer ontkent

Kwattafysische interpretatie

In Magrittes werk zien we hoe:

- **Beelden niet verwijzen, maar verschijnen.** Ze zijn geen illustraties, maar vormen van gedachtes die zich verzelfstandigen.
- De titel *Ceci n'est pas une pipe* geen ontkenning is, maar een activatie van realiteitsverwarring – een kernbegrip in **Lex Contaminata**.
- De herhaling van motieven (de appel, het gordijn, het venster) wijst op een spiralum van gedachtengeneratie die zichzelf voedt.

Magritte's werk fungeert als portaal voor het denken dat buiten hem bestaat. Niet als kunstenaar die iets verbeeldt, maar als kanaal waardoor het ondenkbare zich manifesteert in verf. De schilder is medium, geen meester. Zijn taak is het denken toe te laten — precies zoals de kwattafysicus het ritueel uitvoert.

Kwattafysische toepassing

- Gebruik een Magritte-beeld als **gedachte-orakel**. Kijk niet naar wat het afbeeldt, maar naar wat het negeert.
- Herhaal het beeld in dromen. Laat het via **Lex Spiralum** een nieuw beeld genereren.
- Stel jezelf de vraag: *Wie schildert via Magritte in mij?*

Zo kunnen we, In het licht van de Kwattafysica stellen dat Magritte geen schilder is, maar een **gedachtemechaniek**, een levend bewijs dat het denken onafhankelijk van het denken kan denken.

Bijlage IV La Reproduction Interdite - René Magritte, Brussel, 1937

Bijlage III

La Reproduction Interdite - René Magritte, Brussel, 1937

Bijlage IV

Voorbeelden van het denken buiten onszelf

Wiskundige Waarheid

Een krachtig voorbeeld van het Denken buiten onszelf is wiskundige waarheid – zoals de stelling van Pythagoras. Die stelling ($a^2 + b^2 = c^2$) bestaat onafhankelijk van ons bewustzijn, van onze intentie of interpretatie. Wij kunnen ze ontdekken, benoemen, bewijzen, maar ze bestaat al als autonome ‘Denk-kracht’ – los van individueel denken .

Zo stel ik u voor: Een Denken, met een hoofdletter D, buiten onszelf. Niet een god, niet een brein, geen entiteit met een gezicht, maar een autonome denkkraft” – precies zoals deze wiskundige wetten bestaan en gelden, ongeacht individuele mensen.

- De wiskunde (bijv. de stelling van Pythagoras) bestond al vóór wij haar ontdekten.
- Die waarheid werkt autonoom, in een wereld zonder menselijke waarnemers.

Taal als autonoom denkveld

Taal is geen individueel bezit. Ze leeft in de gemeenschap, groeit, verandert, en bevat grammaticale en semantische regels die niemand persoonlijk bedacht heeft, maar die wel ons denken structureren.

Bijvoorbeeld:

- Als kind leer je intuïtief zinsbouw, werkwoordstijden en betekenislagen.
- Je denkt in taal, maar die taal denkt ook door jou heen – met woorden, metaforen en structuren die vóór jou bestonden.

Taal als Denk-omgeving: ze vormt de grenzen en mogelijkheden van je denken, zonder dat jij haar volledig beheerst.

Kunstwerken als denkwezens

Sommige kunstwerken lijken zelf te denken. Ze zetten iets in gang wat de maker niet helemaal had kunnen voorzien.

Denk aan:

- Een abstract schilderij dat allerlei interpretaties oproept.
- Een film die een maatschappelijk debat losmaakt waar de regisseur nooit aan gedacht had.
- Of mijn biljetten van Onbepaalde Waarde – ze lijken een taal te spreken over waarde en betekenis, die zich buiten mijzelf als maker blijft ontfouwen.

Bijlage IV

Voorbeelden van het denken buiten onszelf

Kunstwerken als denkwezens

In deze zin is het kunstwerk een drager van een Denk-kracht, een soort mentaal veld dat losstaat van de wil of controle van de kunstenaar.

Techniek en algoritmen als denkstructuren

Neem algoritmes die zichzelf verbeteren, zoals bij machine learning. De logica die zij volgen is niet door één mens te overzien.

- Ze nemen beslissingen op basis van patronen die niet meer direct verklaarbaar zijn.
- Ze “denken” niet zoals wij, maar ze organiseren informatie, beïnvloeden gedrag, en scheppen zelfs nieuwe werkelijkheden (bijvoorbeeld sociale bubbels, aanbevelingssystemen).

Deze systemen zijn voorbeelden van een geobjectiveerd denken, waarin denkkracht vorm aanneemt in structuren buiten onszelf.

In al de voorbeelden – wiskunde, taal, kunst, techniek – openbaart zich een Denkveld dat niet uit ons komt, maar waar wij ons toe verhouden. Zoals gezegd: “Niet een god, niet een brein, maar een autonome denkkracht” – zichtbaar in de wereld, niet uitsluitend in ons hoofd.

